

पात्रं तदुपरि न्यस्येत्तान् वैश्वमेव वा ।
तत्रोपवेशं स स्नाप्य देवं विशदचन्दनैः ।
आलिय युभं वसनं दद्याच्छुच्य पादुके ।
वासुदेवायेति शिरः श्रीधरायेति वै सुखम् ।
हृष्यायेति च कण्ठं वै वक्षः श्रीपतये इति ॥
शस्त्रास्त्रधारिणे बाहू कचे च व्यापकाय वै ।
कवीश्यादीदरं मेढ्रं जैलोक्यजननाय च ॥
जघनं चाश्वेद्विद्वान् सर्वाधिपतये इति ।
सर्वात्मने इति पदावेवमङ्गानि पूजयेत् ॥
शस्त्रचक्रगदापद्मशार्ङ्गशरविभूषितम् ।
ग्रहाणार्थं मया दत्तं शार्ङ्गपाणौ । नमोऽस्तु ते ॥
इत्यर्थं पूर्ववत् कृत्वा धूपदीपौ समर्थं च ।
वृत्तपत्रप्रधानानि नैवेद्यानि निवेदयेत् ॥
ताम्बूलादीनि दत्त्वा च कृत्वा जागरणं निशि ।
प्रातःस्नात्वाश्वयत्नेषु पुण्याञ्जलिमधार्चयेत् ॥
नमस्ते अस्तु गोविन्द युध श्रवणसंज्ञक ।
अधोरं चाक्षयं कृत्वा सर्वसौख्यप्रदो भव ॥
इति प्रार्थं ततः सर्वं दत्त्वा चाद्यं प्रतोष्य

हि ।

शक्त्वा विप्रान् भोजयित्वा सुखं पारंगमाचरेत् ॥
भास्त्रे मासि बुधस्याह्नि यदि स्थाविजयाव्रतम् ।
तदा सर्वव्रतेभ्योऽप्ये माहात्म्यमतिरिच्यते ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासे १२ विलासः ॥

(सहदेवपत्नी । यथा, महाभारते । १।१५।१००।
“सहदेवोऽपि माद्रीमेव स्वयंवरे विजयां नामो-
पयेमे मद्रराजस्य द्रुतिमतो दुहितरं तस्यां
पुत्रमजनयत् सुहोत्रं नाम ॥” ॥

पुरुवंशीयभूमन्योः पत्नी । यथा, तत्रैव । १ ।
६५ । ३३ ।

“भूमन्युः खलु द्राष्टार्होऽप्येमे विजयां नाम
तस्यामस्य जज्ञे सुहोत्रः ॥”)

विजयासप्तमी, (विजयास्या सप्तमी ।) रविवारं

शुक्लपक्षीया सप्तमी । यथा,—
“शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां सूर्यवारो यदा भवेत् ।
सप्तमी विजया नाम तत्र दत्तं महाफलम् ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥

अथ विजयोत्सवविधिः ।

“रथमारोप्य देवेशं सर्वाङ्गारथोभितम् ।
सावितृणधनुर्बाणपाणिं नक्तश्चरान्तकम् ॥
खलीलया जगन्नातुमाविभूतं रघूदहम् ।
राजोपचारेः श्रीरामं श्रमोद्वचतलं नयेत् ॥
सीताकान्तं श्रमोयुक्तं भक्तानामभयङ्करम् ।
अश्वयित्वा श्रमोद्वचमश्वेद्विजयाप्रथे ॥”
तत्र मन्त्रः ।

“श्रमो श्रमयते पापं श्रमो लोहितकण्टका ।
धरिचर्युनवाणानां रामस्य प्रियवादिनी ॥
करिष्यमाणा या यात्रा यथाकालं सुखं मया ।
तत्र निम्बिकर्त्री त्वं भव श्रीरामपूजिता ॥
यद्दृष्ट्वा साक्षतामार्द्रां श्रमोन्मलगतं ऋदम् ।
गीतवादिनिर्घोषेस्तो देवं यद्दृष्टं नयेत् ॥
कैश्चिद्वैस्त्वत्र भायं कैश्चिद्भायश्च वानरैः ।
कैश्चिद्वक्तसुखैर्भायं कोशलेन्द्रस्य तुष्टये ॥

निर्जता राक्षसा दैत्या वैरिणो जगतीतले ।
रामराज्यं रामराज्यं रामराज्यमिति ब्रुवन् ॥
आनीय स्थापयेद्देवं निजसिंहासने सुखम् ।
ततो नीराज्यं देवेशं प्रणमेद्दृक्खवहुवि ॥
महाप्रसादवस्त्रादि धारयेद्देव्यैः सह ।
इति श्रीविष्णुधर्मोक्तानुसारेण यत्लेख्यम् ॥
विधिः श्रीरामविजयोत्सवस्योत्सववक्तुं सताम् ।
सीता दृष्टेति हनुमदाक्यं श्रुत्वाकरोत्यसुः ॥
विजयं वानरैः साहं वासरेऽस्मिन् श्रमो-

तलात् ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासे १५ विलासः ॥
विजयिन्, त्रि, विजिलम् । इत्यमरटीकायां राय-
सुजटः ॥

विजयी, [न] त्रि, (विशेष्येण जेतुं शीलमस्य ।
वि + जि + “जिडिचिबिभ्रीति ।” ३ । २ । १५ । ७ ।
इति इनिः ।) जययुक्तः । यथा,—

“वज्रपञ्जरनामेदं यो रामकवचं पठेत् ।
स चिरायुः सुखी पुत्री विनयी विजयी
भवेत् ॥”
इति तन्त्रसारः ॥

(पुं, अर्च्युनः । यथा,—
“अर्च्युनः प्राङ्गुनी जिष्णुः किरौटी श्वेत्वा-
हनः ।

वीभत्सुस्विजयी कृष्णः सयसाची धनञ्जयः ॥
यतान्यर्चननामानि प्रातरुथायं यः पठेत् ।
उद्यतेऽपि शस्त्रेण हन्ता तस्य न विद्यते ॥”
इति सर्वज्ञनप्रसिद्धम् ॥)

विजयोत्सवः, पुं, (विजयायास्तुतसवः ।) आश्विन-
शुक्लदशमीविहितभगवद्दत्तसवविशेषः । यथा,
“आश्विनस्य सिते पक्षे दशम्यां विजयोत्सवः ।
कर्णयो वैश्वदेः साहं सर्वज्ञ विजयार्थिना ॥”
अथ विजयोत्सवविधिः ।

“रथमारोप्य देवेशं सर्वाङ्गारथोभितम् ।
सावितृणधनुर्बाणपाणिं नक्तश्चरान्तकम् ॥
खलीलया जगन्नातुमाविभूतं रघूदहम् ।
राजोपचारेः श्रीरामं श्रमोद्वचतलं नयेत् ॥
सीताकान्तं श्रमोयुक्तं भक्तानामभयङ्करम् ।
अश्वयित्वा श्रमोद्वचमश्वेद्विजयाप्रथे ॥”
तत्र मन्त्रः ।

“श्रमो श्रमयते पापं श्रमो लोहितकण्टका ।
धरिचर्युनवाणानां रामस्य प्रियवादिनी ॥
करिष्यमाणा या यात्रा यथाकालं सुखं मया ।
तत्र निम्बिकर्त्री त्वं भव श्रीरामपूजिता ॥”
इति ॥

“यद्दृष्ट्वा साक्षतामार्द्रां श्रमोन्मलगतं ऋदम् ।
गीतवादिनिर्घोषेस्तो देवं यद्दृष्टं नयेत् ॥
कैश्चिद्वैस्त्वत्र भायं कैश्चिद् भायश्च वानरैः ।
कैश्चिद्वक्तसुखैर्भायं कोशलेन्द्रस्य तुष्टये ॥
निर्जता राक्षसा दैत्या वैरिणो जगतीतले ।
रामराज्यं रामराज्यं रामराज्यमिति ब्रुवन् ॥
आनीय स्थापयेद्देवं निजसिंहासने सुखम् ।
ततो नीराज्यं देवेशं प्रणमेद्दृक्खवहुवि ।

महाप्रसादवस्त्रादि धारयेत् वैश्वदेः सह ॥ * ॥
इति श्रीविष्णुधर्मोक्तानुसारेण यत्लेख्यम् ॥
विधिः श्रीरामविजयोत्सवस्योत्सववक्तुं सताम् ॥
सीता दृष्टेति हनुमदाक्यं श्रुत्वाकरोत् प्रभुः ।
विजयं वानरैः साहं वासरेऽस्मिन् श्रमोतलात् ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासे १५ विलासः ॥
विजरः, त्रि, जरारहितः । विगता जरा यस्मिन्
बहुव्रीहिसमासनिष्पन्नः ॥ (यथा, कथासरित्-
सागरे । ३१ । ११ ।

“यः सर्वैषिधियुक्तित्रयके सिद्धरसायनः ।
आत्मानं तच्च राजानं विजरं चिरजीवितम् ॥”)
विजलं, त्रि, विजिलम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (विगतं
जलं यस्मात् ।) निर्जलश्च । (यथा, दृष्ट-
संहितायाम् । १६ । २० ।

“नष्टकंचन्द्रकिरणातिरजोऽनवहा
तोयाशयाश्च विजलाः सरितोऽपि तन्त्राः ॥”)
विजल्पः, पुं, (विशेष्येण जल्पनमिति । वि + जल्प +
घञ् ।) वाक्यविशेषः । यथा,—
“अक्षय्यास्तथा गूढमानसुदान्तरालया ।
अचद्विधि कटाचोक्तिविजल्पो विदुषां मतः ॥”
इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥

विजातः, त्रि, (विरुद्धं जातं जन्म यस्य ।) विजम्ना ।
इति लोकप्रसिद्धः ॥

विजाता, स्त्री, (विशेष्येण जातः पुत्रो यस्याः ।)
जातापत्न्या । यथा,—
“विजाता च प्रजाता च, जातापत्न्या प्रह-
तिका ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

विजातीयः, त्रि, (विभिन्नां जातिमर्हतीति ।
विजाति + क्तः ।) विभिन्नधर्माक्रान्तः । यथा,
“प्रायश्चित्ताद्विजातीयात् तादृक्पापविना-
शनम् ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

(यथा च साहित्यदर्पणे ७ परिच्छेदे ।
“एवं पद्दोषसजातीया वाक्ये दोषा उक्ताः
सम्यति तद्विजातीया उच्यन्ते ॥”) विशेष-
जातिविशिष्टः । यथा,—
“प्रवाहो नादिमानेव न विजात्येकशक्तिमान् ।
तस्मै यत्नवता भायमन्ययतिरेकयोः ॥”
एष कार्यकारणप्रवाहो नादिमान् अनादिः ।
विजातीयेषु ह्य्यादिव्यु एकशक्तिमान् न प्रवाहः ।
अन्ययतिरेकयोस्तस्मै नियतत्वे नियतात्-
निर्वाह्ये यत्नवता भायं यत्नः करणीयः वेजात्य-
मिति भावः । बहिसामान्यं प्रति विजाती-
योऽप्युत्सवस्येव एव कारणम् । इति हरि-
दासीकङ्कसुभाङ्गलिटीका ॥

विजिगीषः, त्रि, (विजिगीषा अद्वयस्येति । अश-
यादित्वाद्च् ।) जयेच्छुः । इति सिद्धान्त-
कौसुदी ॥

विजिगीषा, स्त्री, (विजेतुमिच्छा । वि + जि +
ञच् + अच् । स्त्रियां टाप् ।) खोदरपूरणाशक्ति-
निमित्तकनिन्दात्यागेच्छा । इत्यमरटीकायां